

AAN HET WOORD – WEEK VAN DE PLEEGZORG 2021

PLEEGGEZIN UIT DE REGIO

Wat is jullie gezinssamenstelling

“Man en vrouw, pleegkinderen van 10 , 9, 6 en 7 maanden. Oudste drie perspectief biedend (gezin is bereid om de opvoedingsverantwoordelijkheid voor het pleegkind op zich te nemen tot het kind 18 jaar is, red.), de jongste kortverblijf.”

Afbeelding ter illustratie

Wat gaf de doorslag om je aan te melden als pleegouder destijds

“De wens om zelf kinderen te krijgen, leek niet vervuld te gaan worden. De wens om niet met zijn tweeën te blijven was er ook. We wilden dat de kinderen wisten waarom ze niet meer thuis konden wonen, weten wie hun familie is, gedragskenmerken/interesses te herkennen zijn voor henzelf en voor ons, kortom wij vonden het belangrijk dat de kinderen zo goed mogelijk hun eigen identiteit kunnen ontwikkelen op basis van hun roots en de begeleiding die ze van ons krijgen als pleegouders. Bijvoorbeeld een 'simpele vraag': op wie lijkt ik, is zo waardevol om te kunnen benoemen.”

Welke vorm van pleegzorg (wat voor plaatsing) heb je nu en hoe lang al

“Pleegzoon (10 jaar), 10 jaar geleden gekomen vanuit kortverblijf pleeggezin. Pleegdochter (9 jaar), perspectief biedend, 8 jaar geleden gekomen vanuit kortverblijf pleeggezin. Pleegdochter (6 jaar): 6 jaar geleden gekomen, 2 dagen oud vanuit crisis. Pleegzoon (7 maanden): kortverblijf, gekomen toen hij 8 weken oud was, nu 7 maanden oud.”

Hoe heb je het eerste jaar als pleegouder ervaren, wat vond je moeilijk en wat vond je goed gaan

“In de voorbereiding heb je veel (ervarings)verhalen gehoord en word je breed voorbereid. Dan komt er een kind, ieder kind, iedere plaatsing is uniek. Het voelde als een 'start', een pad dat je opgaat, niet wetende waar het naar toe gaat leiden, zonder stip op de horizon, met open 'vizier' de toekomst in. Onszelf voorhoudende, alles wat je het kind mee kunt geven is waardevol, hoe zijn toekomst dan ook gaat lopen, wat zijn pad ook zal zijn.

Het kind leren kennen, ouders leren kennen, broertjes zusjes leren kennen, hulpverlening leren kennen. Een pleegzorgwerker die je begrijpt, die je spiegelt, die de spin in het web is naar alle partijen, je hebt ze zo hard nodig. Het eerst jaar komt er veel op je af, 'de gebruiksaanwijzing' van een kind, verdriet/onmacht van ouders, onzekerheid, rechtszittingen. Je hebt iemand nodig waar je dit mee kan delen, een pleegzorgwerker die je hoort.

Het was zoeken, het gevoel van 'oppaskind' veranderde in 'houden van', een kind onderdeel uitmakend van jouw gezin, maar ook de ouders een waardevolle plek geven. Dingen 'overkomen' je. Het is zoeken, ontdekken, doen wat je gevoel zegt, er 'boven blijven hangen', en met elkaar in gesprek blijven. Een jaar vliegt voorbij en je bent een enorme ervaring rijker, het geeft de bodem om verder te gaan als je jezelf openstelt, je eigen grenzen bewaakt en openstaat voor de ander.

Wat zou je tegen mensen willen zeggen die overwegen pleegouder te worden

“Het is samen een grote ontdekkingsreis, geniet en wees trots op wat je bereikt, al is het nog zo klein. Blijf de mooie ontwikkelingen zien, ook al knalt het even onderuit en ben je het kwijt, ze zijn er! Geniet ervan en wees er trots op want vroeg of laat zijn ze o zo waardevol. Blijf bij jezelf en laat je niet leiden door wat de omgeving van jou of het kind 'vindt'.”

Afbeelding ter illustratie